

Rapport

Rapport over een klacht over de regionale politie-eenheid Oost-Brabant.

Datum: 16 augustus 2013

Rapportnummer: 2013/101

Klacht

Verzoekers klagen erover dat een politieambtenaar van de regionale eenheid Oost-Brabant onjuiste informatie over hun woonsituatie heeft verstrekt aan een sociaal rechercheur van de Dienst Zorg & Inkomen van de gemeente Eindhoven. Naar aanleiding daarvan zou de gemeente de bijstandsuitkering van verzoekster hebben beëindigd.

Bevindingen en beoordeling

I. BEVINDINGEN

Algemeen

1.1 Op 5 september 2011 ontving de gemeente Eindhoven een anonieme melding. Deze melding hield in dat verzoeker, de zoon van verzoekster, al maanden bij zijn moeder zou inwonen, terwijl zijn moeder (als alleenstaande) een bijstandsuitkering ontving en alleen stond ingeschreven op het adres. Ook zouden zij beiden voor overlast in de buurt zorgen. Naar aanleiding daarvan stelden sociaal rechercheurs van deze gemeente, tevens buitengewoon opsporingsambtenaren, een onderzoek in. Omdat er volgens de anonieme melding sprake zou zijn van overlast, nam een sociaal rechercheur tijdens het onderzoek contact op met de betrokken buurtbrigadier van de regionale politie-eenheid Oost-Brabant. Volgens de sociaal rechercheurs zou deze buurtbrigadier hebben laten weten dat verzoeksters zoon al langere tijd woonachtig was op het adres van zijn moeder. Dit zou volgens hem in ieder geval al vanaf eind juni 2011 het geval zijn geweest toen hij op een ander adres stond ingeschreven.

1.2 De gemeente beëindigde uiteindelijk verzoeksters bijstandsuitkering, omdat verzoekster niet aan haar inlichtingenplicht had voldaan. Volgens de sociaal rechercheurs was de melding noch de informatieverstrekking door de buurtbrigadier de reden geweest om verzoeksters bijstandsuitkering te beëindigen. Volgens de sociaal rechercheurs was verzoeksters bijstandsuitkering beëindigd, omdat zij had nagelaten nadere informatie te verstrekken.

1.3 Verzoekster diende een klacht in bij het betrokken politiekorps over de informatieverstrekking door de buurtbrigadier aan de gemeente. De voormalig korpsbeheerder verklaarde verzoeksters klacht niet gegrond.

Visie betrokken buurtbrigadier

1.4 De betrokken buurtbrigadier verklaarde tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman als volgt. Eind 2011 nam een sociaal rechercheur van de gemeente Eindhoven telefonisch contact met hem op. Deze rechercheur vroeg of hij wist waar verzoeksters zoon verbleef. De betrokken buurtbrigadier liet toen weten dat verzoeksters

zoon, voor zover hij wist en gezien de vele meldingen van de afgelopen jaren van onder andere buurtbewoners, bij zijn moeder verbleef. Hij zag al jaren regelmatig de auto van verzoeksters zoon in de straat waar zijn moeder woonde. Van buurtbewoners vernam hij regelmatig dat verzoeksters zoon altijd 's ochtends met zijn auto naar zijn werk ging en 's avonds terugkeerde. Verzoeksters zoon was er volgens de buurtbewoners doordeweeks en ook in het weekend. Ook bleek uit diverse meldingen en aangiften van buurtbewoners uit 2010 en 2011, die de betrokken buurtbrigadier ook verstrekke, dat verzoeksters zoon vaak in verzoeksters woning verbleef en steeds betrokken was bij ruzies met de directe burens. De politie kreeg geregeld meldingen of klachten van buurtbewoners over geluidsoverlast en over verzoeksters zoon. Ook bleek uit de politiegegevens dat zowel verzoekster en haar zoon als de burens aangiften tegen elkaar deden van onder andere belediging, bedreiging, vernieling en mishandeling. Er waren diverse opstootjes geweest met de directe burens van verzoekster waarbij verzoeksters zoon steeds betrokken was. Buurtbewoners hadden ook meerdere malen bij de politie erover geklaagd dat verzoeksters zoon vaak zijn auto voor de woning op de stoep zou wassen en zou weigeren plaats te maken voor invalide en bejaarde mensen. Ook zou verzoeksters zoon de dochters van de buurvrouw steeds naroeven. Voorts had verzoeksters zoon volgens diverse meldingen aanvaringen gehad met een zeventienjarige jongen, die makkelijk uit zijn tent werd gelokt en die vlakbij verzoeksters woning woonde. Er waren twee buurtbemiddelingsgesprekken geweest, maar die waren beide mislukt. De betrokken buurtbrigadier en zijn collega werden regelmatig op straat aangesproken door buurtbewoners met diverse klachten over met name verzoeksters zoon. Zij maakten echter niet van elke melding of klacht een mutatie op. Uit de meldingen maakte de betrokken buurtbrigadier wel op dat verzoeksters zoon bij zijn moeder woonde.

Visie verzoekers

1.5 Verzoekers waren van opvatting dat de politie zonder gedegen onderzoek en tegen de waarheid in foutieve informatie had verstrekt aan de gemeente, namelijk dat verzoeker bij zijn moeder zou wonen. Daarmee suggereerde de politie dat verzoekster fraude zou hebben gepleegd. Hierdoor werd verzoeksters bijstandsuitkering beëindigd. Over de incidenten, die de betrokken buurtbrigadier noemde en die voortvloeiden uit meldingen en aangiften, merkten verzoekers (samengevat) het volgende op. Er waren meer mensen die hun auto voor de deur wassen of zelfs repareerden. Er was geen sprake van een burensruzie maar slechts van meldingen van geluidsoverlast door de burens, waarbij de situatie escaleerde en verzoekster zelfs werd mishandeld. Ook werd verzoekster bedreigd met de dood, als zij en haar zoon niet zouden verhuizen. Daarnaast werd verzoeker door de ex-partner van de buurvrouw zwaar mishandeld. De zeventienjarige jongen, die de betrokken buurtbrigadier noemde, zocht volgens verzoeker zelf steeds ruzie. Verzoekers vonden het verder opvallend dat de buurvrouw van verzoekers pas overlast ondervond toen de betrokken buurtbrigadier in beeld kwam. Volgens verzoekers zouden zij geen overlast veroorzaken in de buurt. Evenmin was juist dat verzoeker regelmatig in aanraking

was geweest met de politie. Verzoeker erkende dat hij regelmatig bij zijn moeder was en dat hij ook bij ieder incident daar was, maar dat wilde niet zeggen dat hij bij haar woonde. Verzoeker was regelmatig bij zijn moeder, omdat zij te maken hadden met treiterijen van buurtbewoners. Volgens verzoekers heeft de betrokken buurtbrigadier bewust onjuiste informatie aan de gemeente verstrekt met als doel hun goede naam en eer te schaden. Daarmee handelde hij onrechtmatig en maakte hij zich schuldig aan smaad, laster en racisme, aldus verzoekers.

Visie politiechef

1.6 De politiechef verklaarde de klacht van verzoekers niet gegrond. De betrokken buurtbrigadier had informatie verstrekt aan de gemeente over de woonsituatie van verzoeker. Deze informatie was de politie ambtshalve bekend en was vastgelegd in het politiesysteem. De politie kreeg deze informatie van buurtbewoners, die de politie regelmatig vertelden over incidenten met verzoeker en diens woonsituatie. Ook was er sprake van bevindingen van politieambtenaren naar aanleiding van meldingen en hun eigen waarnemingen. Volgens de politiechef was het dan ook juist om de gemeente mee te delen dat verzoeker al langere tijd bij zijn moeder woonde.

II. BEOORDELING

Vereiste van onpartijdigheid

2.1 Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat de overheid zich onpartijdig opstelt en zonder vooroordelen handelt. Dit betekent dat bij informatieverstrekking aan derden de overheid zich baseert op objectieve gegevens.

Geen schending vereiste

2.2 Allereerst wijst de Nationale ombudsman erop dat de betrokken buurtbrigadier bevoegd was om op grond van artikel 16, eerste lid, onder b, van de Wet politiegegevens (zie Achtergrond, onder 1) informatie te verstrekken aan de sociaal rechercheur, die tevens buitengewoon opsporingsambtenaar was. Daarbij geldt dat de verstrekte informatie wel objectief moet zijn. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman heeft de betrokken buurtbrigadier door de sociaal rechercheur op diens verzoek mee te delen dat verzoeker voor zover hij wist al langere tijd woonachtig was op het adres van zijn moeder het vereiste van onpartijdigheid niet geschonden. De betrokken buurtbrigadier baseerde deze informatieverstrekking niet alleen op zijn eigen bevindingen en waarnemingen, maar ook op diverse meldingen en aangiften van buurtbewoners, waarbij verzoeksters zoon steeds bij betrokken was. De buurtbrigadier heeft hiermee kennelijk slechts beoogd een feitelijke mededeling te doen en niet een mening te geven over de vraag of de zoon in juridische zin bij zijn moeder woonachtig was. Dat de betrokken buurtbrigadier partijdig zou zijn dan wel met vooroordelen handelde en om die reden onjuiste informatie zou hebben verstrekt aan

de sociaal rechercheur is de Nationale ombudsman niet gebleken.

De onderzochte gedraging is dan ook behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de regionale politie-eenheid Oost-Brabant is niet gegrond.

Achtergrond

Wet politiegegevens

Artikel 16, eerste lid, onder b

De verantwoordelijke verstrekt politiegegevens aan buitengewone opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering, voor zover zij deze behoeven voor de opsporing van strafbare feiten bij het onderzoek waarbij zij zijn betrokken.

Wetboek van Strafvordering

Artikel 142, eerste lid, onder c

Met de opsporing van strafbare feiten zijn als buitengewoon opsporingsambtenaar belast de personen die bij bijzondere wetten met de opsporing van de daarin bedoelde strafbare feiten worden belast, met uitzondering van de opsporingsambtenaren van de bijzondere opsporingsdiensten als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten, of die bij verordeningen zijn belast met het toezicht op de naleving daarvan, een en ander voor zover het die feiten betreft en de personen zijn beëdigd.

Wet werk en bijstand

Artikel 76a

Met het toezicht op de naleving van deze wet zijn belast de bij besluit van het college aangewezen ambtenaren.